

Märtsi 4. pühapäev
Liturgiline värv – valge

ÜLESTÕUSMISPÜHAD

EELTEADMISI TEKSTI KOHTA Jh 19: 16–30; 20: 1–10

Jeesuse esimestele jüngritele tähendas Tema ristisurm justnagu kõige lõppu. Nende õpetaja suri häbiväärselt kahe röövli vahel.

Hiljem hakkasid nad mõistma, et Jeesuse ristisurm oli üks osa Jumala suurest plaanist. See sündmus puudutas nii neid kui ka kõiki inimesi läbi aegade. Jeesus ise ilmus neile peale oma ülestõusmist ja seletas, et Kristus pidi kannatama ning oma au sisse minema. Siis nad hakkasid mõistma, et Jeesus ei surnud enda pärast, vaid "ta võttis enese peale meie haigused ja kandis meie valusid." (Js 53: 4).

Ükski inimene ei olnud nägemas ega tunnistamas, kui Jeesus surnuist üles tõusis. See oli ime, mille Jumal teoks tegi, seesugune ime nagu sündis maailma loomises või nagu sünnib kord, kui Jumal loob uue taeva ja uue maa. Loomises, ülestõusmises ja inimkonna ajaloo lõppjärgus loob Jumal midagi täiesti uut ja teistsugust, mida poleks olemas ilma Tema toimimiseta.

Meie kirikutes ja kogudusemajades on sageli kaks risti, mille abil Suurest Reedest ja ülestõusmisest saab jutustada. Esimene on krutsifiksiks nimetatud rist, mis kujutab Jeesust ristil. See räägib Suurest Reedest: Ta kandis meie patud. Teine rist on tühi. Jeesus ei ripu enam ristil, Jumal on Ta üles äratanud. Ta elab.

Alati, kui räägime Suure Reede sündmusest, peame meeles pidama, et Jeesust ei löödud risti vastu Tema enda tahet. Ta teadis, mis Tal ees seisab ja miks see nii sünnib. Seda rõhutab eriti Johannes oma evangeeliumis. Ta annab meile teada Jeesuse viimased sõnad: "See on lõpetatud." Seejärel Ta nõrgutas pead ja heitis hinge (19: 30).

Täna – ligi kaks tuhat aastat peale neid sündmusi – me hüüame Jeesust Päästjaks samal põhjusel nagu esimesed jüngridki: oma surmaga päästis Jeesus meid patu meelevallast. Tema ohvri tõttu on meil õigus Jumalat oma Isaks nimetada ja võimalus pääseda igavesse ellu.

Koos Peetruse, Johannese, Tooma ja paljude teistega võime uskuda: "Jumal osutab oma armastust sellega, et Kristus on surnud meie eest, kui me alles patused olime." Rooma 5: 8.

Kalevi Virtanen

Esmärk: Lapsed teavad, et Suurel Reedel mälestame Jeesuse surma ja Ülestõusmispühadega tähistame Tema ülestõusmist.

JUHENDIKS ÕPETAJALE

Pühapäevakoolis käsitletakse Suure Reede ja Ülestõusmispühade sõnumit koos. Nartsissid, pajuõied ning mõned muud oksad ja lilled aitavad ilmetada ülestõusmise rõõmu.

VAIKSEKSJÄÄMINE JA PALVE

Trianglite mäng: Isa, Poja ja Püha Vaimu nimel.

Juhtlause: "Vaata, see on Jumala Tall, kes kannab maailma patud." (Jh 1: 29)

LAUL

PALVE

Kallis Jeesus, täna mälestame vaikseks jäädes Sinu ristisurma ja täname ning rõõmustame ülestõusmishommiku ime üle. Täname, et Sa oled tänagi meie lähedal, kuigi me sind ei näe. Aamen.

TEEMA ALUSTUSEKS

Lapsed jutustavad oma Ülestõusmispühadega seotud kommetest ja õpetaja enda omadest.

Suure Reede jutustuse ajal võib kuulata kurba muusikat. Räägitakse olukordadest, millal oli halb meeleolu ja südames kurbus. (Rühmas, kus on usalduslik vahekord). Seda halva enesetunde kogemust võib võrrelda Suure Reede meeleoluga.

PÄEVA SÕNUM

Peale seda, kui Jeesus oli ratsutanud palmipuudepühal hoosianna-hüüete saatel ja kui Ta oli söönud oma viimase õhtusöögi koos jüngritega, laskis Ta end vaenlastel kinni võtta, sest Ta teadis, et see on Taevase Isa tahtmine.

Jeesus suri ristil. Oma surmaga Ta lepitaski kõikide inimeste patud. Meie ei suuda seda õieti mõista, aga me teame, et sellega Ta väljendas oma ülisuurt armastust kõikide inimeste vastu.

Kui Jeesus oli surnud, siis matsid sõbrad Ta kaljuhauda. Koitis kolmanda päeva hommik.

Oli varane hommik. Päike oli just tõusnud Jeruusalemma küngaste tagant. Maarja Magdaleena, Maarja, Jakoobuse ema ja Saloome olid

minemas Jeesuse hauale. Nad astusid pead kummargil, olid kurvad ja kartlikud. Jeesus oli surnud.

Naistel olid kaasas korvid, milles oli lõhnavaid rohtusid ja salve. Nad tahtsid Jeesuse ihu võida, nagu sel ajal Palestiinas kombeks oli. Sinna minnes mõtlesid nad ühe keerulise asja üle. Jeesus oli maetud kaljusse raiutud koopasse, mille suu ette oli veeretatud suur kivi. Kuidas nad suudaksid selle eest ära veeretada?

Lõpuks jõudsid nad pärale. Seal ootas neid suur üllatus: haua suul seisnud kivi oli juba kõrvale lükatud. Naised ehmusid. Kuid siis võtsid nad julguse kokku ja läksid hauakoopa sisemusse. Haud oli tühi, Jeesust seal ei olnud.

Äkki ilmus nende juurde ingel, kes ütles: "Ärge kartke. Ma tean, et te otsite Jeesust, kes oli risti löödud. Teda ei ole siin, Ta on üles tõusnud, nii nagu Ta ise on enne ütelnud. Vaadake, siin Ta oli. Minge nüüd kiiresti Ta jüngritele ütleva, et Jeesus ei ole surnud, vaid Ta elab. Ta läheb teie eel Galileasse, seal saate Teda näha."

Naised läksid kiiresti kõigile rääkima tühjast hauast ja ingli sõnumist: Jeesus elab, te saate Teda näha!

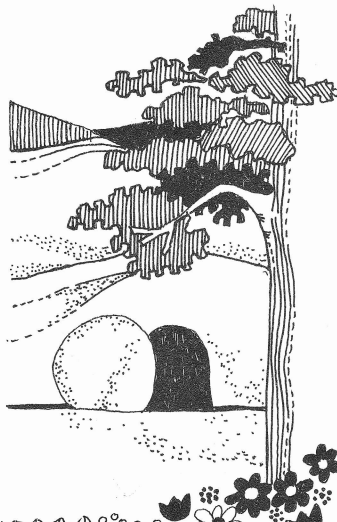
SUURTE RÜHM

Võib vestelda Ülestõusmispühadega seotud asjadest. Nende pühade altariil on liilia. See on puhtuse ja süütuse võrdkuju. Hiirekõrvul kaseoks pühadelaual vaasis kõneleb uue elu puhkemisest. Nii tähtsaks rohi kui ka lilled räägivad kogu looduse ärkamisest uuele elule.

Pühademunad on igavese elu sümboliks. Munade värvimine nendel pühadel on pärit vene õigeusu kirikust. Samuti ka kanapojad, mis toovad piltliku sõnumi uuest elust ja sellega seonduvast kasvamisest.

Pühadesai jäljendab iisraellaste hapnemata leiba, mida söödi paasapühade ajal Egiptusest põgenemise mälestuseks. Sellel kiirel minekul ei olnud aega leiba hapendada.

Ülestõusmispühad on rõõmupühad. Sellest jutustab ka altari valge värv.

Liisa Luukkonen ja
Marja-Leena Virolainen